

### **Kosztolányi Dezső: Téli alkony**

Aranylanak a halvány ablakok...  
Küzd a sugár a hamvazó sötéttel,  
fönn a tetőn sok vén kémény pöfékel,  
a hósík messze selymesen ragyog.

Beszélget a kályhánál a család,  
a téli alkony nesztelen leszállott.  
Mint áldozásra készülő leányok,  
csipkés ruhába állanak a fák.

A hazatérő félve, csöndesen lép,  
retteg zavarni az út szízi csendjét,  
az ébredő nesz álmos, elhaló.

S az ónszin égből, a halk éjszakában  
táncolva, zengve és zenélve lágyan,  
fehér rózsákként hull alá a hó.

